

Konsekvensutredning, dnr 2025-002038

1 Redogörelse för problemet, konsekvenser och alternativ

1.1 Beskrivning av problemet och vilken förändring som eftersträvas

Den reviderade kontrollförfordningen¹ ställer, i enlighet med artikel 60.5, krav på att vägning av fiskeriprodukter endast får utföras av aktörer som har tillstånd från behörig myndighet. Artikel 60.6 ålägger medlemsstaterna att säkerställa att dessa vägningsaktörer har lämplig utrustning för att utföra vägningar. Enligt artikel 115 i) ska dessutom myndigheten upprätta och publicera en förteckning över vägningsaktörer som inkluderar uppgifter om hamn och vägningsanläggning.

Havs- och vattenmyndigheten (HaV) saknar för närvarande ett formellt förfarande för att pröva och besluta om tillstånd för vägningsaktörer, vilket krävs enligt kontrollförfordningen. I dagsläget gäller att den fysiska eller juridiska person som ansvarar för den första försäljningen av fiskeriprodukter i en EU-medlemsstat, är ansvarig för att vägningen sker enligt vägningsbestämmelserna. Denna aktör kan vara en registrerad köpare, en auktionsinrättning - även kallade förstahandsmottagare-, eller annat organ eller person, inklusive unionsbefälhavare. Vid direktförsäljning till konsument så ansvarar befälhavaren för vägningen. Befälhavaren ansvarar även för vägningen om fångsten inte ska säljas eller övertas. I de fall som befälhavare önskar nyttja undantaget från huvudregeln om vägning vid landning och istället väga fångsten ombord är befälhavaren vägningsansvarig. Vidare har HaV finns ingen etablerad process för att bedöma om vägningsutrustning är lämplig utöver vid ordinarie tillsyn. Myndigheten har inte heller upprättat en offentlig förteckning över de aktörer som utför vägning idag.

Under de senaste åren har Sverige haft cirka 50 registrerade och aktiva förstahandsmottagare varav merparten är vägningsansvariga såvida de inte enbart köper fångst av ombordvägare. Därtill har cirka 60 befälhavare varit anmälda hos HaV för vägning ombord, genom tillämpning av undantaget från vägning vid landning i enlighet med artikel 60.3 och därmed vägningsansvariga. Därutöver har cirka 40 befälhavare varit vägningsansvariga för de fall där fångsten ska transporteras till andra unionsmedlemstater. Detta eftersom fångsten ska vägas vid landning och det inte finns någon förstahandsmottagare som verkar där dessa fartyg landar. Antalet anges

¹ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009, ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2842 av den 22 november 2023 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1224/2009, och om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1967/2006 och (EG) nr 1005/2008 och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2016/1139, (EU) 2017/2403 och (EU) 2019/473 vad gäller fiskerikontroll

ungefärligt eftersom det i dagens regelverk inte finns krav på registrering av vägningsansvariga, utom vad gäller vägning ombord, och siffrorna varierar från år till år.

Även nuvarande reglering bygger på att det är HaV som ansvarar för att säkerställa att fiskeriprodukter vägs på system som är godkända av behörig myndighet. Behörig myndighet för dessa vägningssystem i Sverige är Swedac, som är ansvarig myndighet för metrologi och bedömning och godkännande av vägningssystem. HaV genomför idag kontroller av vägningssystem och förstahandsmottagare inom ramen för ordinarie tillsyn.

För att uppfylla de nya kraven enligt kontrollförfordningen krävs att myndigheten inför en process för tillståndsprövning av vägningsaktörer. Detta ska säkerställa att endast aktörer med lämplig utrustning får utföra vägningar. Därtill behöver en aktuell och offentlig förteckning över vägningsaktörer att upprättas. Den nya regleringen ska bidra till att vägningen av fiskeriprodukter sker på ett tillförlitligt och rättssäkert sätt – vilket är avgörande för korrekt fångstrapportering, kvotuppföljning och en hållbar fiskeriförvaltning. Att införa ett tillståndsförfarande bedöms vara en förutsättning för att Sverige ska uppfylla EU:s krav enligt artikel 60.5. För att implementera och precisera den EU-rättsliga regleringen krävs därför nya nationella föreskrifter som reglerar detta.

De föreskrifter som tas fram behöver innehålla tydliga och rättssäkra kriterier för att en aktör ska beviljas tillstånd att utföra vägning, samtidigt som de inte ska skapa onödig administrativ börda för aktörer eller myndighet. Regleringen ska främja en enhetlig och transparent hantering som minskar risken för konkurrenssnedvridning mellan olika vägningsaktörer samt tydliggöra ansvarighet över vägningsförfarandet. Regleringen ska vara väl avvägd i syfte att Sverige ska ha förutsättningar att leva upp till EU:s krav men inte vara mer långtgående än nödvändigt.

Den föreslagna regleringen innehåller bestämmelser om hur tillståndsförfarandet ska tillämpas och bygger på befintligt regelverk gällande vägning och vägningssystem och innebär inga nya krav om vilken utrustning som ska användas.

Föreskrifterna föreslås träda i kraft den 10 januari 2026. Mot bakgrund av den korta implementeringstiden och det stora antal ärenden som förväntas behöva hanteras, föreslås en övergångsbestämmelse. Den innebär att aktörer får väga fiskeriprodukter under handläggningstiden, även om HaV ännu inte har meddelat beslut i det enskilda ärendet. Förutsättningen är att ansökan om tillstånd inkommit senast den 31 mars 2026. Eftersom ansökningsförfarandet tidigast kan öppnas i samband med ikraftträdandet den 10 januari 2026, bedöms det nödvändigt att tillåta en viss tid därefter för aktörerna att hinna inkomma med sina ansökningar.

Sammanfattningsvis innefattar förslaget ändringar och nya föreskrifter gällande

- Ansvar för vägning av fångst
- Tillstånd för vägningsaktörer
- Ansökningsprocess
- Underrättelseskyldighet

1.2 Beskrivning av vilka konsekvenser som bedöms uppstå om ingen åtgärd vidtas

Om inga åtgärder vidtas bedöms Sverige inte kunna uppfylla de EU-krav som beskrivs i föregående avsnitt. Detta medför en risk för att EU-kommissionen efter granskning inleder ett

pilotärende, eller i nästa steg ett formellt överträdelseförfarande mot Sverige. Ett överträdelseärende kan i förlängningen leda till stora ekonomiska sanktioner för Sverige.

Utöver detta kräver hanteringen av ett pilotärende betydande administrativa resurser från HaV, vilket kan medföra att andra prioriterade arbetsuppgifter behöver stå tillbaka.

1.3 Beskrivning av de olika alternativ som finns för att uppnå förändringen och de fördelar respektive nackdelar som bedöms finnas med dessa

HaV har övervägt olika alternativ för att uppnå den önskade förändringen. Nedan redovisas två alternativ som båda bedöms genomförbara där det första och föreslagna alternativet kallas *tillståndsförfarande* och det alternativa kallas *anmälningsförfarande*. Båda alternativen har bedömts utifrån deras möjligheter att uppfylla EU-krav, bidra till ökad regelefterlevnad och möjliggöra effektiv kontroll. I analysen redovisas för- och nackdelar med respektive alternativ samt en motivering för det föreslagna alternativet.

Nedan ges en detaljerad redogörelse om det föreslagna alternativet tillståndsförfarandet och en översiktlig beskrivning av anmälningsförfarandet.

1.3.1 Alternativ 1 - Tillståndsförfarande

I tillståndsförfarandet ska en aktör som vill väga fiskeriprodukter ansöka om tillstånd genom att fylla i en digital tillståndsblankett. För att få tillstånd behöver aktören uppfylla de villkor som myndigheten fastställt. Villkoren syftar till att säkerställa att aktörernas vägningssystem är godkända i enlighet med gällande bestämmelser och att de används på lämpligt sätt.

I ansökan ska aktören lämna kontaktuppgifter, uppgifter om vägningssystemet samt dokumentation som styrker att vägningsutrustningen är godkänd och lämplig. HaV prövar därefter ärendet och fattar beslut om godkännande, avslag eller begäran om kompletterande uppgifter. Tillståndet föreslås gälla årsvis och automatiskt förnyas, såvida inte aktören meddelat HaV att nya omständigheter föreligger, exempelvis att ny utrustning införskaffats. Vid förnyad prövning av tillstånd kommer HaV även att ta hänsyn till om vägningsaktören har genomfört vägningen och rapporteringen på ett korrekt sätt i enlighet med gällande bestämmelser. Om HaV bedömer att nya omständigheter därigenom föreligger görs istället en förnyad prövning av tillståndet. Ett beslut om tillstånd kan återkallas om föreskrifter inte efterlevs eller om vägning inte utförts korrekt.

Tillsyn av aktörerna föreslås ske genom fysiska stickprovskontroller av aktörerna i fält. Nedan beskrivs förslagets olika delar i sin helhet. Dessa krav föreslås även som ändringar i nationella föreskrifter. Utöver nedanstående kan HaV meddela ytterligare villkor i tillståndet.

Ansökningsprocess

Ansökan om tillstånd ska göras hos HaV enligt anvisningar. I ansökan ska följande information anges:

- Namn, person- eller organisationsnummer, adress, telefonnummer, e-postadress
- Vilken typ av verksamhet sökanden har (Förstahandsmottagare/befälhavare/annat)
- Modell- och serienummer för det eller de vägningssystem som ska användas

- Dokumentation som styrker att vägningssystemet är godkänt för vägning av fiskeriprodukter. Till ansökan ska bifogas foto av vägningssystemets märkning och plombering. Om vägningssystemet har genomgått en återkommande kontroll ska kopia på senaste protokoll bifogas.

Övergångsbestämmelse: En aktör som har lämnat in en ansökan senast den 31 mars 2026 får väga fångst från och med att föreskrifterna trätt i kraft fram tills dess att ansökan har prövats.

Villkor och tillstånd för vägningsaktörer

- a) Aktören ansvarar för att vägning av fiskeriprodukter utförs på vägningssystem som är godkända i enlighet med Swedacs bestämmelser.
- b) Aktören ansvarar för att den utrustning som används för vägning av fiskeriprodukter är lämplig samt att vägning ska utföras på det sätt som vägningssystemet är godkänt och avsett för.

Ett beslut om tillstånd att bli vägningsaktör utfärdas årsvis. HaV utför en förnyad automatisk prövning av om befintligt tillstånd ska förlängas om inte aktörer meddelat att nya omständigheter föreligger senast 1 månad innan befintligt tillstånd löper ut, eller om aktören inte utfört vägningen korrekt. Då kommer en förnyad prövning att göras för att besluta om tillstånd kan ges. Nya omständigheter innebär *Annat vägningssystem* eller *Avanmälan som vägningsaktör*, se nedan.

Ett beslut om tillstånd kan återkallas om föreskrifter eller andra villkor om underrättelseskyldighet inte efterföljs eller om vägningen inte utförs korrekt enligt gällande regler.

Annat vägningssystem

Om ett annat vägningssystem, än det som omfattas av tillståndet, ska användas ska aktören informera HaV om detta. Detta gäller exempelvis om en aktör har införskaffat ett nytt vägningssystem. Informationen ska inkludera vägningssystemets modell- och serienummer samt foto av vägningssystemets märkning och plombering. Om vägningssystemet har genomgått en återkommande kontroll ska kopia på senaste protokoll bifogas. Anmälan av annat vägningssystem innebär att en ny prövning av befintligt tillstånd genomförs i samband med att det löper ut.

Avanmälan som vägningsaktör

Om en aktör inte längre nyttjar sitt tillstånd ska detta meddelas till HaV. Detta för att myndighetens förteckning över vägningsaktörer ska hållas aktuell.

1.3.2 Alternativ 2 - Anmälningsförfarande

Detta alternativ bygger på att vägningsaktörer registrerar sig hos myndigheten genom samma digitala blankett som i tillståndsförfarandet, men utan att någon prövning görs före anmälan. När anmälan mottagits betraktas tillståndet som beviljat. Utöver skillnaderna som listas nedan mot tillståndsförfarandet gäller samma regler och krav som i tillståndsförfarandet.

Anmälningsförfarandet går att betrakta som genomförbart då EU inte specificerar några krav som

aktörerna ska uppfylla utöver lämplig utrustning samt att en anmälan potentiellt kan godtas för ett tillstånd.

Aktören behöver i anmälningsförfarandet inte lämna uppgifter om modell- eller serienummer för vägningsutrustningen, eller bifoga dokument som styrker att utrustningen är godkänd och lämplig. Detta ansvar läggs här helt på myndigheten att verifiera vid kontroll. Om ett annat vägningssystem införskaffas behöver detta inte anmälas till myndigheten. HaV gör här inte heller någon prövning av uppgifterna i anmälan innan ett tillstånd betraktas som beviljat till skillnad mot tillståndsförfarandet.

1.3.3 För- och nackdelar med alternativen

Tillståndsförfarandet medför en hög nivå av kvalitetssäkring och kontroll av vägningsaktörerna. Detta eftersom myndigheten begär in dokumentation om aktörernas vägningssystem som påvisar att de har godkänd och lämplig utrustning. Vidare prövar myndigheten varje enskilt ärende och har möjlighet att begära komplettering om informationen inte är fullständig. Därutöver säkerställer tillståndsförfarandet att Sverige lever upp till EU-krav eftersom det i artikel 60.5 i kontrollförordningen anges att vägningsaktörer ska ha den behöriga myndighetens *tillstånd* att utföra vägningar. Vidare lyder artikel 60.6 att aktörerna ska ha lämplig utrustning, vilket tillståndsförfarandet ger en bättre möjlighet att bedöma än anmälningsförfarandet.

Nackdelen med tillståndsförfarandet är att det kräver en något större administrativ insats och kostnad för myndighet och aktörer. Främst faller den ökade administrativa bördan på myndigheten genom handläggning av ärenden, utveckling av interna processer och IT-stöd.

Anmälningsförfarandet utgör en lösning som kräver en något lägre administrativ börda och kostnader för både myndighet och aktörer. Anmälningsförfarandet innebär att myndigheten inte behöver handlägga ärenden eftersom tillstånden då utfärdas automatiskt efter slutförd registrering. För aktörerna innebär det att de inte behöver bifoga information kring de vägningssystem de avser använda. Anmälningsförfarandet förlägger hela ansvaret för att säkerställa att vägningsaktörerna har lämplig utrustning på myndighetens kontroller i fält.

Nackdelarna med anmälningsförfarandet är att det medför en lägre kvalitetssäkring och kontrollnivå samt att det riskerar att inte uppfylla EU-krav. Detta eftersom HaV genom anmälningsförfarandet, som varken kräver dokumentation eller tillståndsprövning, riskerar att utfärda tillstånd till aktörer som inte har lämplig utrustning. Tillstånd utfärdas då endast utifrån att aktörerna försäkrat myndigheten att de lever upp till villkoren. Därtill bedöms myndigheten inte ha kapacitet till att utföra platskontroller av vägningsaktörer till den grad som hade krävts för att nå en god kontrollnivå givet att förhandskontroll inte kan genomföras vid ansökan.

1.4 Beskrivning av det eller de alternativ som bedöms lämpligast och av vilka skäl

Tillståndsförfarandet bedöms vara det mest lämpliga alternativet för att åstadkomma den förändring som eftersträvas. HaV bedömer att ett tillståndsförfarande är nödvändigt för att Sverige ska kunna uppfylla de nya reglerna i kontrollförordningen och samtidigt stärka upp vägningsförfarandet.

Den reviderade EU-regleringen innebär att endast aktörer med tillstånd från HaV får väga fiskeriprodukter, samt att myndigheten ska säkerställa att dessa aktörer använder lämplig

utrustning. För att uppfylla dessa krav krävs nya och ändrade nationella föreskrifter som tydliggör villkoren för att få tillstånd att väga fiskeriprodukter. Den föreslagna regleringen utgör därmed en grundförutsättning för att Sverige ska kunna tillämpa EU-bestämmelserna korrekt.

Genom tillståndsförfarandet får HaV möjlighet att i ansökan granska dokumentation som visar om vägningsssystemet är godkänt. Därigenom får myndigheten förutsättningar att bedöma om kraven är uppfyllda innan ett tillstånd utfärdas. Detta möjliggör för HaV att genomföra en administrativ kontroll av vägningsutrustningen och minskar behovet av omfattande fysisk kontroll i samband med ansökan.

Tillståndsförfarandet bedöms även bidra till att tydliggöra ansvar, skyldigheter och villkor för vägningsaktörer – vilket i dagsläget kan vara svårt för aktörerna att avgöra. Sverige har tidigare haft brister i regelefterlevnaden inom vägningsförfarandet, vilket uppmärksammats efter granskning av EU-kommissionen. Ett tillståndskrav kan utgöra ett led i att åtgärda dessa brister och samtidigt skapa en gemensam utgångspunkt för vägningsaktörer som etablerar en lämplig miniminivå innan en aktör ges rätt att väga fiskeriprodukter.

HaV bedömer att införandet av årsvisa tillstånd ger ökad flexibilitet att anpassa regelverket i takt med ett EU-regler förändras, särskilt den pågående revideringen av vägningsbestämmelser i genomförandeförordningen (EU) nr 404/2011. En årsvis prövning möjliggör dessutom kontinuerlig kontroll av att aktörerna fortfarande uppfyller kraven, även efter att tillstånd beviljats. Samtidigt föreslås automatisk förnyelse av tillstånd när inga förändrade omständigheter meddelats, i syfte att begränsa den administrativa bördan. Därtill innebär möjligheten att ompröva och återkalla tillstånd om vägning och rapportering inte utförts enligt gällande regler, en ventil för att hindra olämpliga aktörer från att fortsatt utföra vägning av fiskeriprodukter.

Vid utformningen av regleringen har hänsyn tagits till att inte skapa onödig administrativ börda och kostnader. De krav som ställs i villkoren bygger på befintliga regelverk, vilket innebär att aktörer som följer gällande regler därför ska vara kvalificerade för att kunna få tillstånd.

Tillståndsförfarandet förväntas sammantaget bidra till ett förtydligat ansvar, en ökad kvalitetssäkring av aktörer, förbättrad regelefterlevnad och förbättrade förutsättningar att bedriva god fiskerikontroll. Även om det medför viss administrativ börda för både näring och myndighet, bedöms detta som nödvändiga och proportionerliga åtgärd. Mot denna bakgrund framstår tillståndsförfarandet som det klart mest lämpliga alternativet.

2 Förslagets relation till EU-rätten

2.1 Bedömning av om regleringen överensstämmer med eller går utöver de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen

Regleringen bedöms överensstämma med EU-rätten.

3 Rättsliga grunder

3.1 Uppgifter om de bemyndiganden som myndighetens beslutanderätt grundar sig på

5 kap. 7 § förordningen (1994:1716) om fisket, vattenbruket och fiskerinäringen.

4 Analys av förslagets konsekvenser

4.1 Beskrivning av de övergripande konsekvenserna

4.1.1 Konsekvenser för fiskets aktörer

I dagsläget krävs ingen separat registrering eller tillstånd från aktörer som väger fiskeriprodukter, med undantag för registreringen av ombordvägare. Den föreslagna regleringen innebär att samtliga aktörer som bedriver yrkesmässigt fiske i havet behöver ansöka om tillstånd för att få väga. Ansökan innefattar exempelvis att bifoga dokumentation om de vägningssystem man avser nyttja. Vidare innebär förslaget att aktörer ska informera myndigheten vid förändrade omständigheter senast 1 månad innan det årsvisa tillståndet förnyas. Detta innebär vid införskaffande av annat vägningssystem eller vid avanmälan som vägningsaktör.

Dessa åtaganden bedöms i huvudsak innebära en administrativ insats vid ansökningstillfället, men ska inte påverka den dagliga verksamheten med någon nämnvärd administrativ eller ekonomisk börda. De villkor som krävs för att bli godkänd utgår från gällande regelverk, exempelvis att uppfylla Swedacs föreskrifter. Det betyder att de aktörer som lever upp till gällande regelverk ska vara kvalificerade för att erhålla tillstånd. Mer påtagliga konsekvenser kan följa för de aktörer som inte lever upp till gällande regelverk i form att införskaffa godkänd utrustning eller om relevant, att få en återkommande kontroll utförd för vägningssystemet.

Aktörer som skickar in sin tillståndsansökan i tid ska inte hindras från att bedriva sin verksamhet. Därför föreslås en övergångsbestämmelse som innebär att den som ansöker om tillstånd senast den 31 mars 2026 får vara verksam som vägningsaktör från ikraftträdandet och under den tid som ansökan handläggs av HaV. Den föreslagna övergångsbestämmelsen är nödvändig med hänsyn till att ansökningsförfarandet inte kan öppnas förrän tidigast från och med ikraftträdandet. Konsekvensen om övergångsbestämmelse inte införts hade blivit att aktörerna inte hade fått väga enligt de nya reglerna eftersom de inte fått något tillstånd och därmed inte får väga fiskeriprodukter.

4.1.2 Konsekvenser för HaV

För HaV innebär det nya förfarandet konsekvenser i flera led. Dels krävs handläggning av ansökningar i samband med ikraftträdandet och därefter en löpande hantering. Dels behöver ett IT-stöd utvecklas och förvaltas, liksom en förteckning över vägningsaktörer.

Merparten av kostnaderna och den administrativa bördan förväntas uppstå i samband med införandet av vägningstillståndet då de flesta som idag är verksamma väntas skicka in en ansökan. Därefter följer löpande handläggning av nya ansökningar samt uppdatering och förvaltning av befintliga tillstånd och systemstöd.

Därtill innebär den föreslagna regleringen att myndigheten behöver utföra kontroller av vägningsaktörer och vägningsutrustning. Dels för att verifiera att vägningsaktörer och utrustning gentemot inskickad dokumentation och dels för att säkerställa regelefterlevnad. En sådan tillsyn sker dock redan inom ramen för den ordinarie kontrollverksamheten.

4.2 Beskrivning och beräkning av förslagets kostnader och intäkter för

4.2.1 Staten

Förslaget bedöms medföra en initial kostnad om cirka 770 000 kronor för Havs- och vattenmyndigheten, bestående av kostnader för handläggning och utveckling av IT-stöd.

De årliga löpande kostnaderna uppskattas till cirka 580 000 kronor, inkluderande handläggning och hantering av befintliga tillstånd samt förvaltning av IT-stöd.

Förslaget bedöms inte medföra några intäkter till staten.

Beräkningar

Handläggning: Beräkning är baserad på en uppskattning av handläggning av 150 ansökningar, vilket motsvarar cirka 0,34 årsarbetskrafter och en kostnad om 270 000 kronor. Beräkning är baserad på en månadslön om 40 000 kronor. Den årliga löpande handläggningen, som omfattar nya ansökningar samt administration av befintliga tillstånd (exempelvis omprövningar, avregistreringar och automatiskt förnyade tillstånd), beräknas till cirka 0,10 årsarbetskrafter, motsvarande en kostnad om 80 000 kronor per år.

IT-stöd: Beräkning är baserad på utveckling av ett webbaserat gränssnitt, en digital förteckning av vägningsaktörer och ett enklare handläggarverktyg och beräknas till cirka 500 000 kronor. Lösningen är en medelväg mellan en enklare och en mer avancerad teknisk lösning. Årliga kostnader för förvaltning och drift av IT-stödet uppskattas till cirka 500 000 kronor.

4.2.2 Kommuner och regioner

Föreskriftsförslaget innebär inte några kostnader eller intäkter för kommuner och regioner.

4.2.3 Företag

För de aktörer som ansöker om att bli godkända vägningsaktörer bedöms inga delar av förslaget medföra ökade kostnader jämfört med idag under förutsättning att aktören har godkänd och lämplig vägningsutrustning. Detta eftersom föreslagen reglering inte innebär några nya krav som medför kostnader.

4.2.4 Andra enskilda

Föreskriftsförslaget bedöms inte innebära några kostnader eller intäkter för andra enskilda.

4.3 Beskrivning och, om möjligt, en beräkning av andra relevanta konsekvenser än sådana som anges i punkten 1

En konsekvens av den föreslagna regleringen är att ansvaret för vilka aktörer som vill vara vägningsansvariga skiftar inom branschen samt antalet ansvariga aktörer jämfört med idag påverkas. HaV kan inte avgöra i vilken riktning antalet ansvariga vägningsaktörer kommer att skifta då det beror på hur många som väljer att ansöka om tillstånd.

Det nya regelverket kan innebära att fler aktörer än i dag blir juridiskt ansvariga för vägning. En aktör vars tillstånd används av många fiskare kan löpa större risk att få sitt tillstånd återkallat vid brister, vilket i sin tur kan leda till att enskilda fiskare står utan tillgång till vägningsaktör. Tillstånd som omfattar många vägningssystem kan också bli mer administrativt betungande, vilket kan öka incitamenten för befälhavare att själva ansvara för vägning.

Samtidigt finns faktorer som talar för att antalet vägningsaktörer kan komma att reduceras. Vissa aktörer kan avstå från att ansöka om tillstånd, exempelvis om de har vetskap om att deras befintliga utrustning inte uppfyller kraven, eller om de inte vill ta den administrativa för att ansöka eller bära den ekonomiska kostnad som reparation eller inköp av nytt vägningssystem innebär. I sådana fall kan aktören i stället välja att låta en annan part ansvara för vägningen.

Sammantaget är det svårt att bedöma vilken effekt den nya regleringen får för ansvarsfördelning och antalet aktörer som är ansvariga för vägning i Sverige. I slutändan beror det på hur många aktörer som väljer att ansöka om tillstånd.

4.4 Redogörelse för vilka åtgärder som vidtagits för att förslaget inte ska medföra mer långtgående kostnader eller begränsningar än vad som bedöms vara nödvändigt för att uppnå dess syfte

Tillståndsprövning har utformats så den kan utföras utifrån inlämnade uppgifter. Krav på fysisk kontroll i samband med ansökan införs inte då det bedöms som för långtgående och kostsamma åtgärder för att uppnå syftet. Vidare har inga nya tekniska krav införts. Villkoren för att ett tillstånd ska beviljas utgår från gällande regelverk, vilket innebär att aktörer som väger fiskeriprodukter med godkänd utrustning ska uppfylla de villkor som ställs i den föreslagna regleringen för att få tillstånd.

För att regleringen inte ska skapa fler begränsningar än nödvändigt har en övergångsbestämmelse införts som innebär att aktörer som ansöker om tillstånd senast den 31 mars 2026 får fortsätta väga fiskeriprodukter under tiden deras ansökan handläggs. Detta bedöms minska risken för att verksamheter tillfälligt behöver pausas till följd av handläggningstider vid införandet av det nya regelverket.

4.5 Bedömning av om särskild hänsyn behöver tas när det gäller tidpunkten för ikraftträdande och om det finns behov av speciella informationsinsatser

För att underlätta för aktörerna har myndigheten inlett mindre informationsinsatser. Information om det kommande regelverket har presenterats på möten med fiskets producentorganisationer, och ett nyhetsutskick har publicerats på myndighetens webbplats. Webbplatsen har även uppdaterats med tydligare information om vilka krav som gäller för vägningssystem, för att ge aktörerna möjlighet att i god tid säkerställa att deras utrustning uppfyller regelverket. För att nå

större spridning har information med länk till nyheten, mejlats ut direkt till förstahandsmottagare och ombordvägare. Myndigheten har därutöver svarat på frågor som inkommit om det kommande reglerna från fiskare och förstahandsmottagare via telefon och e-post.

Gällande tidpunkten för ikraftträdande har särskild hänsyn tagits genom den föreslagna övergångsbestämmelsen som redogjorts för i avsnitten 1.1, 1.31, 4.1.1 och 4.4.

4.6 Beskrivning av hur och när konsekvenserna av förslaget kan utvärderas

Konsekvenserna av det föreslagna regelverket bedöms kunna utvärderas ett år efter ikraftträdande. Detta föreslås ske genom analys av genomförandet, handläggningen och inhämtning av synpunkter från berörda aktörer.

5 Kommuner och regioner

Förslaget bedöms inte inskränka den kommunala självstyrelsen.

6 Kontaktperson

För eventuella frågor kontakta:

Carl Davidson tfn. 010-698 61 62